

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέραξα, ίστῳ μεν στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ιδιόμελα τῆς Ἐορτῆς τρία.

„Ηχος β'

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἀνθρώπον, ἰδων ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τὴν ψυχήν, καὶ τρέμει τὴν χειρί, δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοίς, ἵδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. Ω ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τὴ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὄρῶσαι Ἀγγέλων στρατιαί, φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος δὲν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Τὰ Ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἰδει περιστερὰς κατήρχετο, κλίνει κορυφήν, ὁ κλῖνας οὐρανούς, κράζει Καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ Πλαστουργῷ. Τὶ μοὶ ἐπιτάττεις τὰ ὑπέρ ἐμὲ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ. Ω ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

„Ετερα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου

„Ηχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ιορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοί, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. Αὐτὸν οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑψόθεν προσέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὅδατι, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἀπελθὸν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα, διὸ Τριάδος σε, μυστιπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Τρωσθεὶς θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τόν, Ἄμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμου αἴροντα, ἀμαρτίας πάσας, καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, ιδυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον, δὲν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... „Ηχος πλ. β'

Ἐνσαρκε Λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στεῖρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, δὲν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου, τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφήτα, τὰς τῶν μελλόντων ἡμᾶς ἐκφυγεῖν τρικυμίας.

Καὶ νύν... ὁ αὐτὸς

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ἴστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος. Πῶς ἐκτείνω χείρα, καὶ ἀψωμαι κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; Εἴ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον, ἐπὶ τῆς γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοί.

Προκείμενον „Ηχος βαρὺς

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ιακώβ.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπίσω.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπίσω;

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

**Ὕχος δ'
Ἐδωκας σημείωσιν**

Ως εἴδε σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ώς εὐγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα. Τὶς ἡ ταπείνωσις Σωτήρ; τὶς ἡ πτωχεία, ἥν περιβέβλησαι; ὁ πλούτω ἀγαθότητος, ταπειθωνέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ώς εὔσπλαγχνος, ώς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστάφη εἰς ὄπίσω.

Δεῦρο δὴ μοὶ σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῷς διακόνησον, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσῃς, τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τὴν ἀμαρτία καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ώς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοὶς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τὶ σοὶ ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰοράνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὄπίσω;

Ἡλιον ῥυπτόμενον, τὶς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε, καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον; καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμούς, δημιουργούντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνης τὸν δούλον σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν.

Δόξα... Ὅχος δ' Βύζαντος

Ως τοῦ Πνεύματος ἐραστής, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδών, τρανῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἀγνῆς φαεινῶς ἀνατείλαντος, εἰς μερόπων ἀνάκλησιν, κατεμήνυσας Πρόδρομε, τῶν σκυθρωπῶν ἡθῶν, ἀπελαύνων τὸ τέρμα, καὶ ζωῆς ἀιδίου ἐπιβαλέσθαι ιθύνων, τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτίζομένων, μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτὸς

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους, δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη, ὅτι προῆλθεν ώς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σὲ ἐπτηξε καὶ ἔμεινεν, ὁ Ἰωάννης ἐβόα. Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου, τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστεράς, ἀγιᾶσαι τὰ ὕδατα, καὶ φωνὴ οὐρανόθεν. Οὕτος ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἄνθρωπων, Κύριε δόξα σοί.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου

Ὕχος δ'

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Όθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοὶς ἐν ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς Ὅχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὀνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ό ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὅχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν, ὄρώμενον ἐν εἴδει περιστεράς, διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. Δόξα τὴ παρουσίᾳ σου Χριστέ, δόξα τὴ βασιλείᾳ σου, δόξα τὴ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β'^η Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ὁχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον**

Ἐν τοῖς ρείθροις βλέψας σὲ τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστέ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν. Ὁλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Ο Πεντηκοστός. Ο Κανὼν τῆς Έορτῆς.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς η' καὶ τοῦ Ἅγιου εἰς ζ' οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

**Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου
Θεοφάνους**

Ωδὴ α' Ὁχος β'

«Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταὶς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον, ἀπαθείας γὰρ αὐτός, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

Ἄγαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος, Ἄγγελος τὸν ἰσάγγελον, εὐηγγελίσατο, Ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ, σοῦ ἱεραρχοῦντι Πατρί, σὲ παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.

Πλήρης γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλία σὴς Μητρός, ἐνδον φερόμενος, καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς Παρθενίας καρπόν, χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφήτα πανσεβάσμιε.

Τὸν τὴν ἄβατον, πάσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστόν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ροαίς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον

Ίερώτατον, τῆς Παρθενίας τέμενος, ἡ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον, κυοφορήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σέ, καὶ προσκαλουμένους Ἀγνή, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον πανάμωμε.

Καταβασία

«Στείβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἡπειρὸν αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον, Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων, Ἐκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ρώμη κραταιὰ δεξιὰς τοῦ Δεσπότου».

Ωδὴ γ'

«Ἐν πέτρᾳ μὲ τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. Οὐκ ἔστιν ἄγιος, ως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε».

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνως τῆς Παρθένου τὸν θεῖον Τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἄγγελων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφήτα, ως λύχνος πᾶσι

φαίνων γὰρ τὸ τῆς δοξῆς, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

Ἀνέτειλας ώς ὅρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἡλιον μηνύων τοὶς ἐν τῷ σκότει, τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἔγένου, κῆρυξ καὶ Προδρομος, καὶ πάσιν ἔλεγες. Τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομῆτορ, ἀνακαλούμενον, ὃ καὶ κραυγάζομεν. Ός οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία

«Ο σοὶ παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων, συντεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγῳ πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίας, Ω τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων».

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ο μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας, πρὸς δὲν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. Πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὄλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἵν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἡχος δ' Κατεπλάγη Ιωσὴφ

Ἐκων κατῆλθε ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ως ηὐδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἡνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βιῶν. Οὐ τολμῶ σου Σωτήρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σου, τὸ ἀκατάληπτον Κύριε, ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοί.

Ωδὴ δ'

«Υμνῶ σὲ ἀκοὴ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἔξεστην, ἔως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ τὴν πολλήν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυέλεε».

Ῥυπῶντας ἀποπλυνειν ὕδατι, ἀπεστάλης πρὸς τοῦ Δεσπότου, εὐτρεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν Χριστόν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ίοῦ μὲ δρακοντίου δήγματος, ιαθῆναι μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν νάμασι, βαπτίσας τοὶς τοῦ, Ίορδάνου, ἐν ὃ τῶν δρακόντων ἐμφωλεύουσαν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτήρ συνέθλασε.

Σοφία τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προελήλυθας Χριστοκῆρυξ, βιωντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα Μετανοεῖτε φωνή, ως Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σὲ δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέστης τοὶς ὕδασι, πανάριστε τοῦ Ίορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὄψόμενος.

Θεοτοκίον

Ο πάντα πλαστουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται, ὑποδὺς γὰρ Πάναγνε τὴν μήτραν σου τὴν Παναγίαν, μορφὴν τῶν ἀνθρώπων ἡμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία

«Πυρσῶ καθαρθείς, μυστικῆς θερίας, Υμῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, Ρήγνυσι γήρυν, Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου, Ω τῶν δυναστῶν, τὰ κράτη συνετρίβῃ».

Ωδὴ ε'

«Ο φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων ἡ σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστὲ Σωτήρ μου, πρὸς σὲ ὁρθίζω Βασιλεὺ τῆς εἰρήνης, φώτισόν με τῇ ἐπιλάμψει σου, ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι».

Ὑπερφυοῦς, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἡγλαΐσμένος, ως ἐξ οὐρανίου μυσταγωγίας, ρείθροις ἐπέστης,, Ίορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοί.

Τὸ καθαρόν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης, μείζων γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης. Προφητῶν τε σεβασμιώτερος, τὸν προφητευθέντα, ιδεῖν γὰρ ἡξίωσαι.

Ο προσταλεῖς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοὶς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἅπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότου, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος. Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον

Υἱὸς Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ως Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνη, ὅθεν σὲ πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν, ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία

«Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου, Ἰὸν καθάρσει, Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωριμίσθημεν, ἀπλανὴ τρίβον, Ἀγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτήν, οἵς Θεὸς κατηλλάγη».

Ωδὴ ζ'

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυθας, καὶ ως Ἐωσφόρος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, προκαταγγέλλων Πρόδρομε, σαφῶς Δικαιοσυνῆς τὸν Ἡλιον.

Ἐπιγείους φροντίδας ἡγνόησας, καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ως Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε.

Προφητῶν σὲ σφραγίδα γινώσκομεν, ως τὴ Παλαιὰ καὶ Καινὴ μεσιτεύσαντα, καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον

Ἀνερμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σου καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοὶς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνη Θεόνυμφε.

Καταβασία

«Ἴμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανοβλίῳ, Ἡχω Πατήρ, δὸν γαστρὸς ἐξηρεύξατο. Ναι φησιν, Οὗτος συμφυὴς γόνος πέλων, Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους, Λόγος τὲ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία».

Κοντάκιον αὐτόμελον

Ἡχος πλ. β'

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο, τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὄρώσαι σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον, καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει κατηγγάζοντο, ἀνυμνούντες σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ο Οἶκος

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδέμ, ἐφάνη Ἡλιος ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἥνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοὶς ὅνδασι τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ φῶς ἀνέτειλεν ἀσβεστον, οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα, τὸ πρὸς πρωΐ πρωΐ, δι' αὐτὸν ἐγεννήθη, δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ως γέγραπται, εῦρεν αὐγήν, ἐγείρουσαν αὐτόν, ὁ πρὸς ἐσπέραν πεσῶν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἐφθασε πρὸς Ὁρθον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον

Τὴ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ ἀγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρός τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχοι

- Ἐμὴ σὲ γλῶσσα Κῆρυξ πῶς ὃν αἰνέσῃ,
- Ὄν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;
- Μνήμη ἐβδομάτη Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Ταὶς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'

«Βᾶτος ἐν ὅρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκή, σαφῶς προγράφει σὲ Θεόνυμφε, τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον, ἐν ὑλικῇ γαστρί, πὺρ ἀφλέκτως ἐδέξω, διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ίερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεόν, σαφῶς δοθέντα σοὶ Μυστήρια, ώς ἀρνίον ἄκακον Ίερουργούμενος, προσηνέχθης θυσίᾳ, διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος Ἡλίας γενόμενος, σὺν παρρησίᾳ Πρόδρομε καὶ βασιλεῖς σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, σοῦ τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδεικνύμενος, ώς ἐκεῖνος τρισμάκαρ, διὸ μετὰ σοῦ Προφήτα ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων Πρόδρομε τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος, σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, νέας χάριτος ὥφθης, διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ύμνολογίαις τὴν πανάγιον, καὶ θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ώς Θεὸν κυήσασαν, μονογενὴ ἡμῖν, τοὶς ἀνθρώποις ὄφθέντα, πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία

«Ἐφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, ὁ τῆς καμίνου, τὴν μετάρσιον φλόγα, Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας, Τὴν δυσκάθεκτον, ἀγλὸν ἐξ ἀμαρτίας, Ὅλην πλύνει δέ, τὴ δρόσω τοῦ Πνεύματος».

Ωδὴ η'

«Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτευματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν, κράζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισί, θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίοις ὑποστάσεσι, Προφήτα μεμύησαι, τὴ φωνὴ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσία Πνεύματος, ἔγνως τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀῖδιον.

Ὥρθρος νοητός, τὸν Ἡλιον μηνύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ στεῖρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε, καὶ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, φιλανθρωπία τὸν αἴροντα,

Ὑπερθεν ἡμᾶς, νὺν μάκαρ ἐποπτεύων, ταὶς σαὶς πρεσβείαις διαφύλαξον, τῷ θείῳ κηρύγματι, ἐπομένους σου πανόβλιε, καὶ διδαχαὶς ἐμμένοντας, Πρόδρομε τοὶς ἐνθέοις, καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι.

Θεοτοκίον

Δόξης τοῦ Πατρός, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον, καὶ νὺν ἐκ σοῦ πρωτότοκον, Πάναγνε γεγονότα, ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως.

Καταβασία

«Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται. Υἱὸί δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι. Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης. Νὺν εὐλογεῖτο συντόνως τὸν Αἴτιον, Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία».

Ωδὴ θ'

Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' Ωδὴ τῆς Ἐορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου, ἐν ᾧ λέγομεν Στίχον, «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ», ἢ, «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβειε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστήρα

Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή, τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν εὐτρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἀμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σὲ σεπτόν, σαφῶς προβάλλεται, τὸν μὲν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον, τὸν ὑπέρ τὰ ὄρώμενα, νὺν βεβηκότα Πανσεβάσμιε.

Ο τοὶς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος, Ἀγγελικαὶ χορείαις συνενφραίνεται, καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκῶς, τοῦ Δεσπότου ἀγάλλεται, τοὶς εὐφημοῦσιν ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἔξαιτούμενος

Θεοτοκίον

Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτής, ἀνθρωπος γίνεται, καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν, φιλάνθρωπος ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὅν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, Θεογεννῆτορ παμμακάριστε.

Καταβασία

«Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη. Δι' ἣς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν, ώς εὐεργέτη, Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας».

Ἐξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκούτισθητε

Προφήτην σὲ προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων, ὃν γάρ Προφῆται ἄπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστόν σαρκὶ ἐώρακας, ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιά, καθεύδοντας ἐφώτισε, καὶ γὰρ ἥλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ὕχος α'

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεῖς Θεός, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν. (Δίς)

Πῶς σὲ Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Σὺ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ρεῖθρα ἡγίασας, τὴν παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοί.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται, βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος, ἐνίσι τὸν ἀγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ Ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται, ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον, διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως, ἡ πρός Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται, θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε! δόξα σοί.

Ο περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ρεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια, καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν, καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοὺς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενῆς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός, πρὸς ὃν βοήσωμεν. Ο ἐπιφανεῖς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοί.

Δόξα... Ὕχος πλ. β'

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὡδίνων, προῆλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν ἐδείχθης, ὃν γάρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθέάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης, φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα, καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερὰς ἐν εἰδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν

βαπτιζόμενον. Άλλ' ὡς πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελουντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν... Ἡχος β'

Σήμερον ὁ Χριστός, ἐν Ἰορδάνῃ ἥλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἀπεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἔξεστησαν, τὸ παράδοξον ὄρῶσαι μυστήριον. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἴδων ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὄγκεντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κοσμὸν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυτις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

**Ἀντίφωνον Α'
Ἡχος β'**

Στίχ. α'. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἔγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Η θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὄπιστα.

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Τὶ σοὶ ἔστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σοὶ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὄπιστα;

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταὶς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ἀντίφωνον Β'
Ἡχος β'**

Στίχ. α'. Ἡγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοί, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὄτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ᾧ μέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. γ'. Περιέσχον μοὶ ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσὰν με.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Στίχ. δ'. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

**Ἀντίφωνον Γ'
Ἡχος α'**

Στίχ. α'. Έξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

„Ηχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὄνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸ Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε...

„Ει σόδικόν

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν Ὄνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοί, Ἀλληλούϊα.

„Ηχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὄνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου

„Ηχος δ'

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὁθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν...

Κοντάκιον „Ηχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον τὴ οἰκουμένη, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνούντάς σε. Ὡλθες ἐφάνης τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Αντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

„Ηχος β'

«Ὥ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων! Νύμφη Πάναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη. Δι' ἡς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν, ώς εὐεργέτη, Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας».

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

καὶ μέτ' αὐτὸ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς „Ηχος α'

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις, τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοί, ἀγαπητὸν σὲ Υἱὸν ὄνομάζουσα, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστεράς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεῖς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοί.